

[Elmholt.]

Som sagt velvillig støtte til behandlingen i udvalget.

Simonsen (KF):

Nu er spørgsmålet om udskydelse af revision jo ikke noget, der normalt giver anledning til hidsige debatter, men forslaget giver måske nok alnedning til at stille det principielle spørgsmål, om det i virkeligheden er den højere visdom, når vi sådan beslutter, at på et eller andet tidspunkt skal vi revidere loven, og når så det tidspunkt oprinder, så siger vi, at nu udskyder vi det i 3 år. Jeg vil gerne tage eksemplet fra omskolingsafsnittet ind i billedet, for her har vi, synes jeg, et praktisk eksempel på, at det måske ikke er så klogt.

Ministeren har fået en betænkning, som regeringen ikke har haft lejlighed til at tage stilling til endnu, og det er da helt naturligt og acceptabelt. Men samtidig skulle folketinget så vedtage, at nu venter vi 3 år med at revidere loven. Hvis nu det er sådan, at man siger: til næste folketingsamling er vi klar til at diskutere det forslag, som er lagt frem omkring omskolingsafsnittet, ja, så bringer det mig til at sige: var det egentlig ikke mere naturligt, om vi sagde: vi tager simpelt hen revisionsbestemmelsen ud, og så gennemfører vi ændringer af denne lov på det tidspunkt, hvor vi mener der er det rigtige materiale til at gennemføre det og noget at træffe beslutning på grundlag af?

Derfor vil jeg gerne over for arbejdsministeren rejse det spørgsmål — det skal ikke opfattes som nogen negativ indstilling over for lovforslaget, for det har vi i og for sig en afslappet holdning til — om det alligevel ikke var værd at overveje, at vi simpelt hen under udvalgsarbejdet nåede frem til at tage revisionsbestemmelsen ud og så sagde, at når tiden er moden og regeringen har klaret sine tanker omkring omskolingen, ja, så får vi et forslag om ændring af loven. Så var vi væsentlig mindre bundet, end vi vil være, hvis vi følger regeringens forslag, som det foreligger.

Kun to bemærkninger om de bestemmelser, som man altså foreslår at udskyde revisionen af. For det første omskolingen. Jeg har nemlig på fornemmelsen — og det er sådan set det, der giver anledning til mit spørgsmål til ministeren — at der er en lang

række bestemmelser, som der er behov for at få revideret, fordi vi arbejder med et stift system. Som ministeren også selv anfører i bemærkningerne, er der megen kritik af omskolingssystemet, og derfor så jeg meget gerne, at vi fik en almindelig drøftelse af det, når regeringen har afklaret sin stilling til næste år.

Min anden bemærkning skal være en kommentar til hr. Søren B. Jørgensens bemærkninger, når han siger, at han kan anbefale, at vi stadig væk skal opretholde sondringen mellem dem, der er organiseret, og dem, der ikke er organiseret, i relation til arbejdsformidlingens godkendelse af erhvervsfaglig uddannelse. Min opfattelse er nu den, at skal arbejdsformidlingen virkelig komme til at fungere efter sin hensigt — det er jo ikke så længe siden, vi havde en diskussion om det i dette folketing — så skal man give den nogle mere logiske beføjelser, f. eks. i dette tilfælde sige: nu vel, de skal selvfølgelig godkende det hele, der er ikke nogle, der specielt skal godkendes andre steder, f. eks. heller ikke dem, der er medlem af en arbejdsløshedskasse. Det er bare et eksempel, jeg nævner i forbindelse med diskussionen om udskydelse af revisionen. Var det ikke mere naturligt, at vi f. eks., når tiden er moden til det, tager en diskussion om dette og så lader være med at skyde det hele 3 år frem i tiden?

Iverson (CD):

Jeg synes ikke, at dette under første behandling kan give anledning til nogen voldsom debat, for omskoling og kurser og uddannelse af specialarbejdere osv. er jo sunde og rigtige og nødvendige foranstaltninger. For med de strukturændringer, der sker i erhvervslivet — undertiden lidt voldsomt, kunne man nok synes — er dette jo både nødvendigt og rigtigt. Men når der er så mange økonomiske aspekter, også med positivt fortegn, hvorfor er der så egentlig så mange ting, der bør vente? Var det ikke rimeligt, at man i udvalget tager det op og så til en vurdering og får det frem og får det behandlet, så man får det på bordet og ser, hvad der ligger i det, og hvad der er nødvendigt.

Jeg kan for så vidt tilslutte mig det, hr. Simonsen sagde, at hvorfor skal der være skel ved arbejdsanvisningen med hensyn til anvisning til omskoling og kurser osv., det